

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. XXX/18
Luxemburg, 4 oktober 2018

Arrest in zaak C-416/17
Commissie / Frankrijk

De Conseil d'État had het Hof een prejudiciële vraag over de uitlegging van het Unierecht moeten stellen om te bepalen of moest worden geweigerd rekening te houden met de belasting die een niet-ingezeten dochteronderneming had betaald over de winst waaruit dividend was dooruitgedeeld door een niet-ingezeten vennootschap

Door af te wijken van het mechanisme ter voorkoming van economische dubbele belasting is Frankrijk zijn verplichtingen krachtens het Unierecht niet nagekomen

In zijn arrest Accor¹ had het Hof van Justitie verklaard dat het verschil in behandeling tussen dividend dat is uitgekeerd door een ingezeten dochteronderneming en het dividend dat is uitgekeerd door een niet-ingezeten dochteronderneming strijdig was met het Unierecht en dat het Franse mechanisme ter voorkoming van dubbele belasting niet verenigbaar was met het Verdrag.

De Conseil d'État (hoogste bestuursrechter, Frankrijk) heeft na het arrest Accor meerdere arresten gewezen die aanleiding zijn geweest voor klachten bij de Commissie. Deze instelling heeft opgemerkt dat sommige in deze arresten gestelde voorwaarden voor teruggaaf van de roerende voorheffing schending van het Unierecht konden inhouden. Naar aanleiding van de weigering van Frankrijk om gevolg te geven aan het advies waarin de Commissie haar had gelast bepaalde maatregelen te nemen, heeft de Commissie een beroep wegens niet-nakoming bij het Hof van Justitie ingesteld.

In zijn arrest van vandaag herinnert het Hof eraan dat een vennootschap-aandeelhouder die buitenlandse dividenden ontvangt zich ten aanzien van een belastingregel ter voorkoming van economische dubbele belasting van winstuitkeringen in een vergelijkbare situatie bevindt als een vennootschap-aandeelhouder die binnenlandse dividenden ontvangt, aangezien de behaalde winst in beide gevallen in beginsel opeenvolgende keren kan worden belast. Een lidstaat die een regeling heeft ter voorkoming van economische dubbele belasting in de gevallen waarin aan ingezetenen dividend wordt uitgekeerd door ingezeten vennootschappen, is krachtens het Unierecht verplicht het dividend dat aan ingezetenen wordt uitgekeerd door niet-ingezeten vennootschappen evenwaardig te behandelen.

Zo stelt het Hof vast dat **Frankrijk, om een einde te maken aan de discriminerende behandeling bij de toepassing van de fiscale regeling die economische dubbele belasting van dividenduitkeringen moest voorkomen, verplicht was om binnen de grenzen van zijn eigen heffingsbevoegdheid rekening te houden met de belasting die in een eerder stadium over de uitgekeerde winst was betaald als gevolg van de uitoefening van de belastingbevoegdheden door de lidstaat van oorsprong van het dividend. Frankrijk is zijn verplichtingen krachtens het Unierecht dus niet nagekomen.**

Met betrekking tot de grief dat de Conseil d'État prejudiciële vragen had moeten stellen alvorens de voorwaarden vast te stellen voor teruggaaf van de roerende voorheffing waarvan de inning in het arrest Accor onverenigbaar met het Unierecht was verklaard, herinnert het Hof eraan dat niet-nakoming in beginsel kan worden vastgesteld, ongeacht welk staatsorgaan door zijn handelen of nalaten het verzuim heeft veroorzaakt, zelfs al betreft het een constitutioneel onafhankelijke

¹ Arrest van het Hof van 15 september 2011 in zaak [C-310/09](#)

instelling. Bovendien is een nationale rechterlijke instantie, wanneer haar beslissing niet vatbaar is voor hoger beroep, in beginsel gehouden zich tot het Hof te wenden wanneer voor haar een vraag over de uitlegging van het Verdrag wordt opgeworpen.

Het Hof herinnert er ook aan dat de verwijzingsplicht van artikel 267 VWEU met name tot doel heeft te voorkomen dat zich in een lidstaat nationale rechtspraak ontwikkelt die niet met de regels van het Unierecht strookt. Deze plicht geldt bij wijze van uitzondering niet wanneer de rechterlijke instantie vaststelt dat de opgeworpen vraag niet relevant is of dat de betreffende bepaling van het Unierecht reeds door het Hof is uitgelegd, dan wel dat de juiste toepassing van het Unierecht zo voor de hand ligt dat redelijkerwijze geen ruimte voor twijfel kan bestaan.

Het Hof stelt voor de eerste maal vast dat een **rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, het Hof om een beslissing had moeten verzoeken om het gevaar voor een onjuiste uitlegging van het Unierecht af te wenden**. Aangezien de Conseil d'État heeft nagelaten de zaak voor te leggen hoewel de juiste toepassing van het recht van de Unie in zijn arresten niet zo evident was dat er geen ruimte voor twijfel bestond, staat de niet-nakoming vast.

NOTA BENE: Een beroep wegens niet-nakoming gericht tegen een lidstaat die zijn uit het recht van de Unie voortvloeiende verplichtingen niet is nagekomen, kan worden ingesteld door de Commissie of door een andere lidstaat. Indien het Hof van Justitie de niet-nakoming vaststelt, dient de betrokken lidstaat zo snel mogelijk aan dit arrest te voldoen. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de lidstaat niet aan het arrest heeft voldaan, kan zij een nieuw beroep instellen en daarin financiële sancties vorderen. Worden de Commissie echter geen maatregelen tot omzetting van een richtlijn meegedeeld, dan kan het Hof van Justitie, op voorstel van de Commissie, bij het eerste arrest sancties opleggen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170